

jo, saaledes som Stillingen er, stemme imod det; saaledes synes det mig. Det var kun disse saa Ord, jeg vilde fremføre.

Monrad: Det glæder mig, at det ærede Medlem for Præsto Amts 4de Valgkreds (Grundtvig) næsten altid begynder sine Foredrag, naar han imødegæder mig, med: „Ja, jeg kan nok vide“ o. s. v. — thi det antyder, at han finder, at der er Sammenhæng og Consequents i det, som jeg tilraader Thinget. Derfor haaber jeg ogsaa, at Thinget ikke vil have Frygt for at stemme i den Retning, som jeg nu har tilraadet, og jeg troer, at Thinget netop vil stemme i Overensstemmelse med sine tidligere Ansuelser, naar det med saa stor Stemmestærke som muligt forkaster det indbragte Forslag. Den ærede Rigsdagsmand for Præsto Amts 4de Valgkreds (Grundtvig) har sagt, at han ikke vil strides med mig om de store politiske Spørgsmaal; jeg skal heller ikke videre indlade mig paa Drøftelsen deraf; men hvormegen Høitagtelse man end kan have for ham som Historiker, turde det dog være tilladt at ytre en afvigende Mening, naar han udtaler det som en Sandsynlighed, at Østerrig, Preussen og de tydske Stater (Grundtvig: Ikke Østerrig!) — Østerrig hører med ind under det tydske Forbund — at Østerrig, Preussen og de tydske Stater skulde gaae med Rusland.

Rindberg: Ja, jeg hørte nok det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) erklære, at der mødte store Banffeligheder ved denne Sag; men, hvori disse Banffeligheder bestode, fik jeg ikke nærmere at vide; og dette er mig saameget mere paafaldende, som jeg fra den høitærede Krigsminister har hørt, at der i Grunden ikke er den allermindste Banffelighed tilstede; thi jeg kan ikke skjønne, at der er saadanne tilstede, naar der virkelig er en saadan Afdeling af Hæren, at den kan danne Contingentet til Forbunds hæren, uden at danske Folk komme med. Altsaa Banffeligheder er der ikke tilstede. Det er en ikke ganske usædvanlig Skik, at man saaledes her, snart fra den ene og snart fra den anden Side, beraaber sig paa disse og hine „Banffeligheder“; men det synes mig, at det var meget bedre, at det klart blev udtalt, hvad

det var for Banffeligheder; thi saa var der dog maastee en Mulighed for, at man kunde gaae dem imøde. Skal det være Meningen, at der med Hensyn til denne Sag ikke er anden Banffelighed end den, at vi engang kunne faae en Fællesforsatning, saaledes som det ærede Medlem tænker sig, at den skulde blive, saa maa jeg bemærke, at vi jo ikke have den endnu, og, selv om denne Rigsdag bliver euig om at tiltræde den, saa er Enden ikke endda; og der er ikke let Nogen, der kan sige, hvorledes Sagerne kunne vende sig, naar der atter skal foretages nye Valg, og Valgerne komme til at udtale sig med Bestemthed om, om de ville tiltræde den Bei, der er slaaet ind paa. Om end den ærede Rigsdagsmand mener, at han har Grund til at forvente, at Folkets Valg vil gaae i den Retning, som han ønsker, saa er dette jo dog i hvert Fald aldeles ikke afgjort. Vi have jo seet før, at selv de, der meente at have et klart Overblik over Forholdene, dog kunde tage feil. Altsaa mener jeg, at det vilde være ubetimeligt at ville lægge nogen synderlig Vægt paa Banffeligheder, hentedede fra den Side. Naar den ærede Rigsdagsmand fra Fyen (C. Petersen), som sidst talte, yttrede, at han og tillige de Allerfleste her i Thinget og, som han vidste, den almindelige Mening i Folket ganske var for Princippet i Forslaget, saa forekommer det mig dog rigtignok heelt besynderligt, om det danske Folkething vilde tage en saadan Beslutning, hvorved det vilde affære Behandlingen af dette Lovforslag og altsaa derved gjøre det umuligt at lade det komme under en moden Overveelse. Det vilde dog være en ganske besynderlig Stilling, hvori Fleertallet i Folkethinget vilde sætte sig til det danske Folk, naar det vilde erklære: vi ere ganske overbeviste om, at det har Folkets Mening for sig; men vi ville dog alligevel stemme derimod. Jeg veed ikke, hvorledes Folket vil forklare sig dette. Jeg veed ikke, hvorledes den Rigsdagsmand, der vil slaae ind paa den Bei, vil forsvare det for sig selv og sine Valgere at have handlet saaledes.

J. M. Hansen: Det var blot i Anledning af den sidste Bemærkning af den ærede Forslagsstiller, at jeg skal tillade mig at gjøre